

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XX nr. 5446

4 pagini — 20 bani

Joi 19 aprilie 1962

Proletari din toate țările, uniți-vă!

LUCRĂRILE AGRICOLE — ÎN RITM SUSTINUT

Muncă intensă pe ogoarele raionului Bacău

Pe ogoarele gospodăriei colective din Tîncu, regiunea Crișana, se seamănă de zor. Mecanizatorii de la S.M.T. Ghioras și-au organizat astfel munca încît lucrările agricole să fie executate la timp și în bune condiții agro-tehnice. În clipă: Un aspect de la însămînțări.

Foto: E. POPPER

În adunările în care s-au propus invitații care vor lua parte la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale, colectivității din satele raionului Bacău s-au angajat să termine însămînțările

mințării, colectivității se preocupă și de punerea în valoare a terenurilor neproductive. Pantele dealului „Fătaciuni” s-au transformat într-un adevărat furnicar. Aproape 100 de colectiviști din brigada lui Marin Burulea, lucrează, sub îndrumarea inginerului Dan Marinescu, la plantatul celor 18 hectare teren cu meri, peri și cireși. Alți colectivști execută lucrări de întreținere în plantația de pomi din Valea Babei.

Și în comuna Traian, colectivității lucrează cu multă însuflețire. Volumul lucrărilor executate în gospodăria lor era mai mare dacă colectivității primeau mai mult sprijin din partea mecanizatorilor de la S.M.T. — Hemeiș, Conducerea stațiunii nu s-a îngrijit însă să doteze brigada repartizată să lucreze pe ogoarele lor cu întreg setul de mașini necesare. Deși în gospodăria colectivă din Traian au fost executate din toamnă circa 400 hectare de arături, pînă zilele trecute n-au putut fi însămînțate decît cîteva hectare, și acelea cu atelele.

Ce are de spus despre această situație conducerea S.M.T. Hemeiș (director — ing. Silviu Straser)?

Comitetul executiv al sfatului popular regional trebuie să ia de îndată măsurile necesare, pentru folosirea la maximum a capacității tractoarelor, astfel ca fiecare zi bună de lucru să fie folosită din plin.

C. AZOȚII
correspondentul „României libere”

SEMĂNATUL PORUMBULUI

În scrisorile trimise la redacție, corespondenții voluntari de la sate ne aduc diferite vești despre desfășurarea muncilor de primăvară. Iată ce ne scrie tehnicianul agronom A. Dărăban: „Pentru grăbirea lucrărilor agricole, colectivității din comuna Benaș, regiunea Maramureș, folosesc — alături de tractoarele S.M.T. — și atelele proprii. În felul acesta, ei au putut termina însămînțarea culturilor din epoca I și — cînd vremea a permis — au trecut la semănatul porumbului pe cele 310 hectare prevăzute în planul de producție. Colectivității din această comună sînt hotărîți să încheie campania agricolă pe data de 26 aprilie”.

Cercetările științifice și experiența unităților agricole fruntane arată că semănatul constituie o etapă hotărîtoare pentru recolta de porumb. Colectivității din satul Moșeni, regiunea Dobrogea, de pildă, însămînțînd porumbul la timp și în condițiile cerute de agrotehnică, au obținut anul trecut o producție de 5.000 kg. de

Preocupări ACTUALE

porumb la hectar. În această primăvară, deîndată ce temperatura în sol a ajuns la 8-10 grade, ei au trecut cu toate forțele de lucru la semănatul porumbului. La fel au procedat numeroase unități agricole socialiste din regiunile din sudul țării, unde s-au însămînțat cele mai mari suprafețe cu porumb.

Și în celelalte regiuni din țară s-au creat condiții pentru semănatul porumbului. De aceea, pentru grăbirea lucrărilor este necesar ca, în fiecare gospodărie, munca să se organizeze astfel încît zilele prielnice să fie folosite din plin. Conducerea S.M.T. să organizeze schimburi pe cît mai multe tractoare, așa cum s-a procedat în multe locuri, unde noaptea se pregătește terenul și ziua se însămînțează.

O atenție deosebită trebuie acordată și calității lucrărilor. În acest scop, inginerii și tehnicienii agronomi să îndrume îndeaproape pe oameni, să urmărească ca semănatul porumbului să se facă la adîncimea corespunzătoare și la distanțele stabilite, astfel ca să se realizeze densitatea optimă a plantelor la hectar, așa cum s-a recomandat la Consfătuirea pe țară a țăranilor colectivști.

Efectuarea la timp și în condiții agrotehnice superioare a însămînțării porumbului constituie o sarcină de mare răspundere pentru sfaturile populare, care trebuie să sprijine efectiv gospodăriile colective în realizarea unor recolte sporite la hectar, în consolidarea lor economico-organizatorică.

Acordul asupra Preambulului Tratatului de dezarmare generală și totală

Un pas care obligă

Adoptarea de către Comitetul celor 18 state a principalelor prevederi ale proiectului de Preambul al Tratatului de dezarmare generală și totală reprezintă un pas înainte, sau după cum se exprimă recent unul din participanții la tratative „o primă cărmidă a acordului”.

Prin ce se caracterizează acest pas?

În primul rînd, prin faptul că într-un document comun al statelor participante la tratative dezarmării se consemnează năzuințele fundamentale ale popoarelor: necesitatea excluderii războiului din viața societății, convingerea că războiul nu mai poate sluji ca mijloc de reglementare a litigiilor internaționale, că singura cale pentru înălbirea unei păci trainice este dezarmarea generală și totală strict controlată. Totodată, proiectul de Preambul proclamă necesitatea înțelegerii relațiilor între state pe principii păcii, buneii vecinătăți, egalității, neamestecului și respectării independenței și suveranității tuturor statelor, deci pe baza principiilor coexistenței pașnice. Este importantă prevederea care afirmă că pentru înlesnirea dezarmării generale și totale statele „să se abțină de la orice acțiuni care ar putea spori încordarea internațională și să caute să rezolve toate litigiile prin mijloace pașnice”. În acest fel, chiar pînă la definitivarea elaborării și aplicării a întregului tratat statele participante se obligă să înălbiască principiile proiectului de Preambul adoptat.

În al doilea rînd adoptarea în sine a Preambulului arată că în ciuda tergiversărilor și obstacolelor, lucrările Comitetului s-au angajat pe făgăvuri concrete la elaborarea Tratatului de dezarmare generală și totală. Este bine de reamintit că nu puține încercări au fost făcute din partea unor delegații pentru a îndepărta lucrările de acest obiectiv concret. Adoptarea documentului obligă la noi pași înainte, la adoptarea articolului 1 al Tratatului.

Acordul de la Geneva a fost fa-

cultat de presunerea puternică a opiniei publice mondiale, precum și de faptul că în apatele său se află ani de tratative diplomatice, de dezbateri publice, care au impus fără putință de a fi respinse tăgădările ideilor coexistenței pașnice.

Trebuie însă subliniat cu precizie distanța drumului parcurs în comparație cu sarcinile mari care stau în față. Aci trebuie să ne oprim asupra a două aspecte: condițiile puse de delegația S.U.A., care fac ca chiar și acest acord să nu acopere toate formulările Preambulului; faptul că este vorba doar de o declarație generală de principii și încă nu de măsuri concrete de dezarmare generală și totală.

În ce privește primul aspect. La articolul 15 există dezacord cu privire la formularea asupra căreia insistă Statele Unite ca scopul statelor participante ar fi înălbirea unei lumi în care adaptarea la schimbările se desfășoară în conformitate cu principiile Cartei Națiunilor Unite. Nimeni nu are nimic împotriva ca relațiile ÎNTRE STATE să fie bazate pe principiile Cartei. Mai mult, pentru înălbirea lor luptă neobosit toate statele iubitoare de pace. Altfel însă este să insiști pentru formulări care se referă la posibilitatea intervenției în schimbările care au loc ÎN ÎNTERIORUL UNEI ȚĂRI. Trăim vremuri în care în lume, în toate multe țări au loc transformări radicale: unele acutură jugul colonial; altele înălbiesc măsuri revoluționare cu caracter social-economic. Aceste transformări au loc în conformitate cu condițiile specifice istorice, naționale, economice din țările respective și să încercăm încadrarea acestor schimbări în anumite limite stabilite dar ar reprezenta și o intervenție în treburile interne.

Să luăm apoi formularea asupra căreia insistă Statele Unite la paragrafele 14 și 16, și în al III-lea Preambulului. Ori de câte ori se vorbește aici de înălbirea dezarmării generale...

N. LUPU

(Continuare în pag. 4-a)

DEZVOLTAREA ARMONIOASĂ A ORAȘELOR NOASTRE ÎN VIITORII ANI

INTERVIUL nostru

cu tov. arhitect
Gustav Gusti

vicepreședinte al Comitetului de stat pentru construcții, arhitectură și sistematizare

Marile ansambluri de locuințe și social culturale împinșez întreaga țară, schimbînd din ce în ce mai mult peisajul citadin. Construcțiile noi nu sînt amplasate la întîmplare, într-un loc sau altul, ci cu multă chibzuință. În dezvoltarea armonioasă și rațională a orașelor, intervine ca un regulator prețios, sistematizarea — una dintre laturile prelungitoare ale arhitecturii.

— Am dori să ne spuneti, în primul rînd, la ce stadiu a ajuns elaborarea planurilor de sistematizare ale orașelor?

— Toate institutele de proiectare centrale și regionale lucrează, în momentul de față, la aceste planuri. Într-un stadiu mai avansat se află cele ale orașelor Platră Neamț, Ploiești, Tg. Mureș, Bala Mare, Hunedoara, Oradea, Brașov, Cluj, Iași, Galați și București. Pînă în anul 1963, noi am prevăzut ca toate orașele și centrele muncitorești din țară să fie înzestrate cu planuri de sistematizare. Pe baza unor repartizări planificate a sarcinilor și a unui control al desfășurării acestor acțiuni, avem certitudinea realizării programului ce ni l-am propus.

În funcție de etapizarea și urgența investițiilor, se întocmesc detalii de sistematizare, care vor fi incluse ulterior în schițele de sistematizare, și care înlesnesc pentru moment asigurarea porțiunilor și dezvoltării armonioase a orașului. În anii următori însă, cînd volumul construcțiilor va fi mai mare, prezența planurilor de sistematizare va asigura rezolvarea tuturor problemelor ce se mai pun acum. Este sigur însă că în această etapă de trecere, sprîngul și îndrumarea ce trebuie să o acordăm institutelor de proiectare, în vederea rezolvării problemelor urbanistice, trebuie să fie mai substanțiale și mai eficiente.

— V-am ruga să vă referiți la contribuția — de la caz la caz — a sfaturilor populare, în buna desfășurare a activității din acest sector.

— Pe lîngă sfaturile populare regionale, funcționează arhitecții șefi

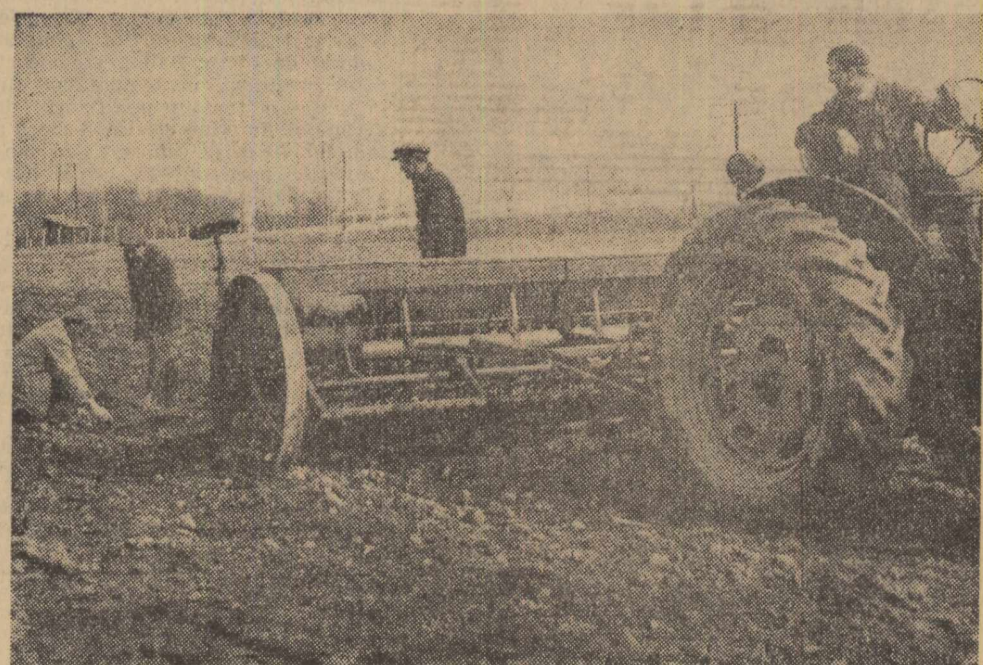
de regiune, care sînt și directori al D.S.A.P.C.-urilor. Ceea ce li se poate reproșa în general acestora este îndrumarea insuficientă dată S.A.S.-urilor (serviciilor de arhitectură și sistematizare) pentru rezolvarea la timp și în bune condiții a problemelor legate de sistematizarea orașelor. Ar mai fi de adăugat, de asemenea, că organele locale nu participă totdeauna cu destul interes și simț de răspundere la întocmirea și definitivarea planurilor de sistematizare. Arhitectura este în primul rînd o activitate social-politică și apoi una tehnico-profesională. De aceea, organizarea discutiilor problemelor de sistematizare în cercuri cit mai larg creează un climat favorabil pentru primirea sugestiilor, promovarea inițiativelor și stabilirea unor cit mai bune soluții. La Pitești, de pildă, expoziția organizată de comitetul executiv al sfatului popular regional, cuprînzînd machete și detalii ale schițelor de sistematizare, a stîrnit vii discuții și a avut drept urmare valoroase propuneri. Nu aceeași atitudine a manifestat-o comitetul executiv al sfatului popular regional și arhitecții șefi al regiunii Galați, care au considerat problemele referitoare la perspectiva orașului drept o sarcină ce îl privește aproape exclusiv pe arhitecții de la Institutul central de proiectare.

— Cu autoritatea și competența de care dispune, CSCAS poate să trebuie să aibă un cuvînt hotărîtor în rezolvarea dificultăților întîmpinate de proiectanți. Ce s-a făcut și mai cu seamă ce se va face în acest sens?

— Desigur că trebuie să avem un cuvînt hotărîtor. Dificultățile ce mai apar pe alocuri, pot fi înălturate, dacă vom acorda întotdeauna, pe parcurs, un sprijin complex și suficient. În acest fel, am evita respingerea proiectelor la avizări sau o durată prea mare a timpului de avizare. De asemenea, ne revine sarcina de a da D.S.A.P.C.-urilor indicații foarte precise, care să constituie un îndrumar teoretic și practic pentru întreaga activitate de sistematizare.

E drept că și pînă acum colective de specialiști, organizate de CSCAS, au asigurat asistență tehnică la fața locului, că au fost organizate deplasări periodice în regiuni și că insti-

(Continuare în pag. 2-a)

Cronică de întrecere

La combinatul siderurgic din Hunedoara

Siderurgiștii din Hunedoara sînt hotărîți să întîmpine ziua de 1 Mai cu rezultate tot mai bune în muncă.

Deși nu sînt prea mulți la număr, muncitorii, inginerii și tehnicienii de la oțelăria electrică depun mult interes pentru îmbunătățirea calității metalului, de promovare a tehnicii înaintate. Prin urmare, muncă bine organizată ei au redus procentul de rebuturi cu peste 40 la sută sub normele admise, față de 10 la sută cit prevedea angajamentul luat. Pe de altă parte, nu mai în trei luni și jumătate s-a elaborat mai mult oțel pentru rulmenți decît în tot anul 1961 și s-a livrat o mare cantitate de oțel pentru sape cu role necesare la foraj.

Colectivul de muncă de la laminorul de 650 mm. și-a fixat un obiectiv important pentru anul acesta — extinderea laminării la toleranțe negative și mărirea procentului de laminate din care sînt rezultate fevi de calitate I. În acest sens s-a perfecționat regimul termic al cuptoarelor, s-a îmbunătățit sistemul de fixare a cilindrilor, a fost elaborat un nou marcat și altele. Datorită măsurilor luate, în momentul de față toate profilele se laminază la toleranța negativă. Pe această cale s-au economisit cca. 400.000 kg. de metal, iar pe de altă parte planul producției de fevi de calitate I a fost depășit. La rezultate

tatele amintite, au contribuit în mod deosebit inginerul Ioan Voina, maestrul Nicolae Suciuc, laminatorii A. Birdu, A. Pavel și alții.

În secțiile Combinatului siderurgic din Hunedoara se desfășoară de multă vreme întrecerea pentru titlul de secție fruntașă. În momentul de față și cossarii se prezintă cu frumoase rezultate. În afara de succesele obținute în îndeplinirea și depășirea producției globale, cossarii au îmbunătățit anul acesta calitatea cossului cu peste 18 la sută față de rezultatele din ultimele luni ale anului trecut.

La uzinele „23 August” din București

● Calitatea unui sub-bucur pentru siderurgie depinde în primul rînd de perfecțiunea suprafeței de lustrare. Deobicei, pentru a controla calitatea prelucrării, se folosește placa de lustrare. Tehnologia prevede că pentru subbucur aceeași metodă. Însă forma plesii nu permite folosirea plăcii. De aceea, membrii brigăzii lui Nicolae Capșic din secția mecanică, au căutat altă soluție. Ion Adriana și Vasile Ionuț, cunoscuți pentru priceperea lor în meserie, au făcut cea mai bună propunere. Prin lușurarea cu disc s-a asigurat o calitate corespunzătoare a subbucurului de aer cald pentru siderurgie.

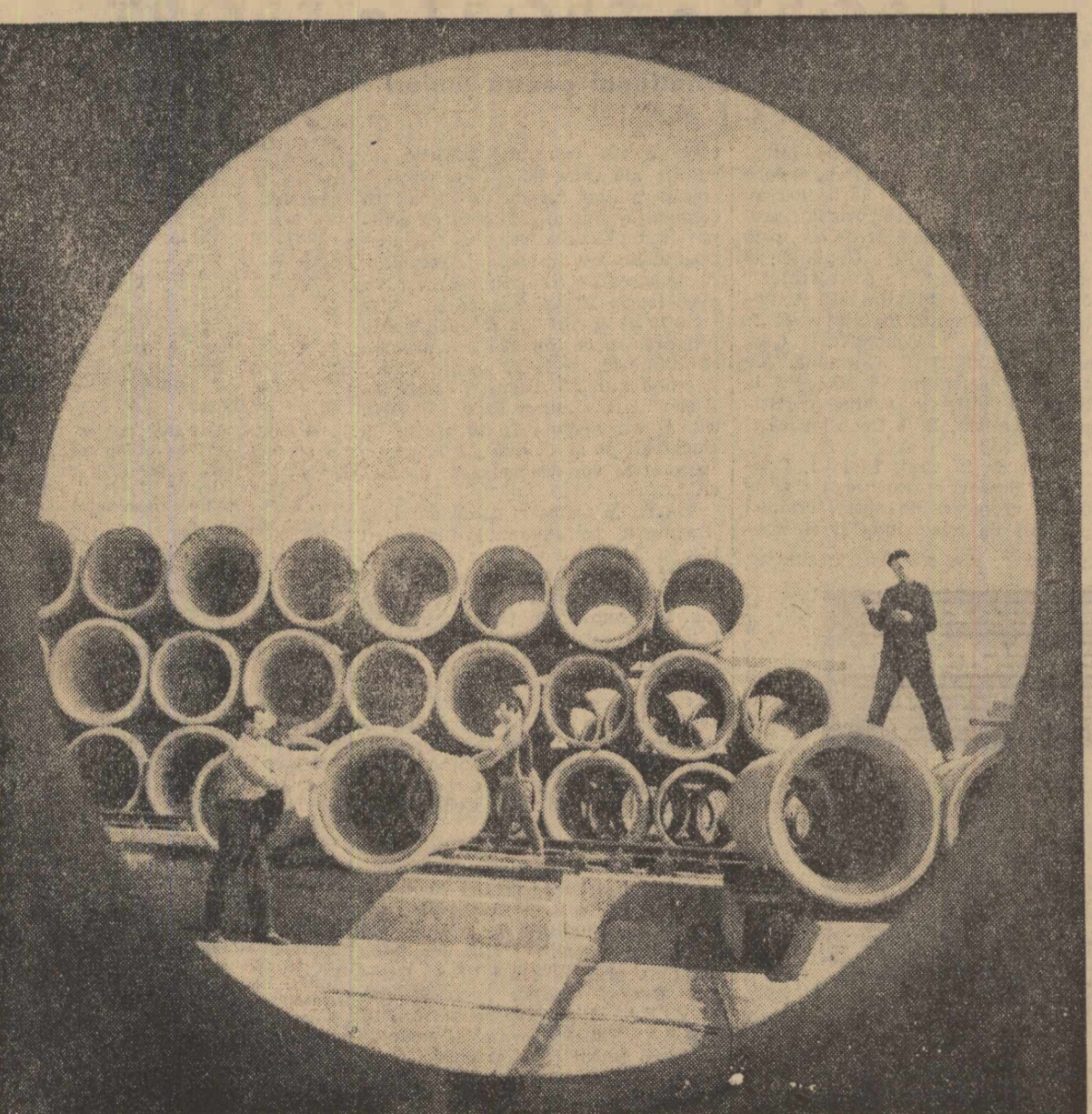
● În ultimele luni, brigada lui Nicolae Capșic a reușit să obțină titlul de fruntaș pe secție. Pe graficul de producție, brigada înregistrează o depășire de plan lunar de peste 20 la sută. De la începutul anului, colectivul brigăzii n-a avut nici un rebut, iar valoarea economiilor realizate este de peste 2000 lei în fiecare lună.

● În cinstea zilei de 1 Mai, colectivul secției molară s-a angajat, printre altele, să depășească sarcinile producției globale cu 2 la sută. Pentru realizarea acestui angajament, fiecare muncitor și-a fixat obiective concrete. Astfel, strungarii Nicolae Melinte și Dumitru Oancea vor confecționa peste plan 120 de supape, Andrei Traian va finisa în plus 3 arbori cotiți. Ion Andrei va strungi cu 10 blocuri motor mai mult la operațiile ce-l revin, iar Vasile Ionuț va rectifica doi arbori cotiți peste plan. Și acestea sînt numai cîte-

va din angajamentele luate.

● La început, muncitorii din secția cazangerie priveau curioși. Craiștii lor lucrau alfel ca de obicei. Se aplica pentru prima oară o nouă metodă: craiștii de arc-arc, care elimină zgometul specific operației și mărește productivitatea muncii cu 400 la sută.

În facultate, Lucian Radu, pe lîngă celelalte preocupări de proiectare, a studiat și posibilitatea craiștii lor cu arc-arc. Acum, ajutat de sudorii Alexandru Costescu, George Oancea și Marin Vlad, inginerul Lucian Radu a reușit ca, în mai puțin de un an de practică în producție să introducă această nouă metodă. Virolele de la linile de cîment și rezervoarele de propan sînt craiștii acum după noua metodă.

Întreprinderea de prefabricate „Progresul”-București produce diferite materiale necesare construcțiilor din Capitală și din țară. În cadrul întreprinderii funcționează trei secții, fiecare din ele fiind profilată pe sortimente diferite. Tuburile precomprimate la presiune, ce se fabrică în această întreprindere, înlocuiesc cu succes tuburile de fontă care se foloseau pînă acum pentru conducte. În clipă: Aspect de la depozitul de tuburi.

Foto: AGERPRES

nr. 16 din București": 19.35: Transmisiune de la Teatrul de Stat de Operetă: „Elexirul dragostei", operă comică de G. Donizetti. În pauză: Poșta televiziunii. În închidere: Ultimele stiri.

CL. RĂDULESCU

LUCRĂRILE COMITETULUI CELOR 18 STATE PENTRU DEZARMARE

GENEVA 18. (De la trimisul special Agerpres, N. Puica). La 18 aprilie, în cursul celei de-a 23-a sesiuni plenare a Comitetului celor 18 state pentru dezarmare, prezidată de delegatul italian, reprezentantul S.U.A., A. Dean, a prezentat spre examinare Comitetului proiectul american de tratat cu privire la dezarmarea generală și totală. Acest proiect, care apare pe masa conferinței la cinci săptămâni de la începerea ei, se întindea asupra „Schității prevederilor de bază ale Tratatului cu privire la dezarmarea generală și totală în condiții de pace în lumea întreagă” și însumează 35 de pagini.

Dar chiar de la o primă citire a documentului american se poate constata că el reprezintă în fapt o expunere mai largă a propunerilor formulate de președintele Kennedy în septembrie 1961 la O.N.U., furnizând foarte puține elemente noi. Astfel se explică probabil faptul că primele reacții la propunerile americane au fost foarte reținute. De altfel, majoritatea delegaților au anunțat că-și vor face cunoscută poziția după o mai profundă examinare a documentului american.

În cadrul discuției care a avut loc imediat după prezentarea acestui document, a luat cuvântul reprezentanții Bulgariei, Indiei, Italiei, Cehoslovaciei și Angliei.

În timp ce delegații italieni și britanici au încercat să pledeze cit mai convingător pentru propunerile americane, prezentându-le în lumina cea mai favorabilă, reprezentan-

ții Bulgariei și Cehoslovaciei au subliniat că încă de la prima citire se constată că documentul conține prevederi care încalcă principiul asupra cărora s-a căzut de acord. În acest sens a fost menționat principiul că măsurile de control nu trebuie să depășească cadrul controlului asupra dezarmării. Încercarea de a se institui un control asupra inarmărilor, a subliniat reprezentantul Cehoslovaciei, este în contradicție totală cu concepția dezarmării generale și totale. De asemenea nu pot să nu creze dificultăți suplimentare, a declarat delegatul bulgar, termenul prea prelungit al primelor etape de dezarmare, prevăzute de proiectul american.

La rândul său, reprezentantul Indiei și-a exprimat regretul în legătură cu faptul că proiectul american nu prevede de loc termene pentru îndeplinirea celei de-a treia etape. În această ordine de idei la Geneva se amintește că într-una din sesiunile recente ale comitetului delegatul indian a subliniat în mod deosebit necesitatea îndeplinirii rapide a întregului proces de dezarmare.

În cursurile din apropierea Comitetului se exprimă părerea că americanii au prezentat acest document sub presiunea a însăși desfășurării conferinței și a numeroaselor critici care le-au fost adresate pentru declarațiile vagi și neangajante făcute până acum în tot cursul lucrărilor.

Referindu-se la impresia penibilă pe care a produs-o act asupra delegaților neutri la conferința de

la Geneva cit și asupra opiniei publice în general, faptul că S.U.A. au venit la conferință fără nici un plan precis de dezarmare (ceea ce ar putea constitui și un indiciu pentru intențiile reale ale anumitor cercuri din S.U.A.), ziarul NEW YORK TIMES scrie: „De fapt oficialitățile de aici admit acum că Departamentul de Stat a fost neglijent neavând un asemenea proiect gata pentru a fi prezentat la începutul conferinței de la Geneva. Cu atât mai mult cu cât expertii Agenției americane de control asupra armamentelor și de dezarmare s-au așteptat de la bun început că Uniunea Sovietică să prezinte un asemenea proiect”.

Următoarea sesiune plenară a Comitetului pentru dezarmare va avea loc la 19 aprilie.

India se pronunță pentru pace, pentru colaborarea internațională a tuturor statelor

Cuvântarea rostită de președintele Prasad în ședința celor două Camere ale noului Parlament indian

DELHI 18 (Agerpres). — La 18 aprilie a avut loc prima sesiune a celor două Camere ale noului parlament indian, la care au participat președintele republicii, Prasad, vicepreședintele republicii, Radhakrishnan, primul ministru Jawaharlal Nehru, membrii guvernului indian, membri ai corpului diplomatic.

Salutându-l pe deputații, președintele Prasad a subliniat că India se pronunță pentru pace și pentru colaborarea internațională a tuturor statelor.

Referindu-se la lucrările Comitetului celor 18 de la Geneva, Prasad a relevat că India acordă o mare atenție problemelor discutate în Comitetul celor 18 ca dezarmarea generală și totală, interzicerea experiențelor cu arma nucleară, preîntâmpinarea pericolului unei agresiuni nucleare prin surprindere, creșterea zonei denuclearizate, înecarea curselor inarmărilor. În legătură cu aceasta președintele a declarat că guvernul indian face tot ce depinde de el pentru încheierea cu succes a tratatelor de la Geneva. El a subliniat că în Comitetul celor 18 delegația Indiei, împreună

cu delegațiile celorlalte națiuni, va contribui, în primul rând, la adoptarea propunerilor cu privire la interzicerea experiențelor nucleare, deoarece această problemă are o importanță primordială și nu suferă amânare.

Sala centrală a acceleratului de 7 miliarde electronvolți de la Institutul de fizică teoretică și experimentală al Academiei de Științe a U.R.S.S. În fotografie: în timpul punerii la punct a instalației care a fost dată în exploatare.

O nouă răbufnire a contradicțiilor în cadrul Pieții comune

După cum anunță agențiile de presă, conferința ministrilor de Externe ai țărilor Pieții comune, care a început marți la Paris, s-a încheiat fără succes în aceeași zi, după multe ore de dezbateri aprinse în problemele privind unificarea politică a Europei occidentale. În ciuda faptului că reuniunea ministrilor Pieții comune fusese precedată de o intensă activitate diplomatică (întrevederile de la Gaule-Adenauer de la Baden, de la Gaule-Fanfan de la Torino, Adenauer-Fanfan de la Cadenabbia), punctele de dezacord au fost atât de mari încât, după cum relatează corespondentul agenției „France Presse”, nici un comunicat nu a fost dat publicității la sfârșitul convorbirilor, nu a fost fixată nici o dată pentru îndeplinirea șefilor de state sau de guverne care în mod normal ar trebui să se țină la Roma, nici o dată nu a fost fixată pentru viitoarea reuniune a celor șase miniștri de Externe.

Reuniunea celor șase de la Paris (Franța, R. F. Germană, Italia, Belgia, Olanda și Luxemburg) avea menirea să ducă la încheierea unui tratat cu privire la unitatea politică a Europei occidentale, de fapt a țărilor membre ale Pieții comune. Pregătirea acestui tratat care ar fi trebuit să înlocuiască din punct de vedere politic măsurile luate până acum în direcția cre-

șterii unor organisme suprastatale (Pieța comună, Euratom, Uniunea europeană a cărbunului și oțelului), a fost hotărâtă anul trecut, în iulie, la conferința la înalt nivel a țărilor Pieții comune. Cu prilejul unei întâlniri ulterioare de la Gaule-Adenauer (decembrie 1961), s-a hotărât ca tratatul cu privire la unificarea politică a țărilor din Pieța comună să fie semnat până cel mai târziu la 15 martie 1962. După cum se vede însă, obiectivul nu a fost atins.

Ce împiedică realizarea unei înțelegeri în problema unității politice a Europei occidentale? În primul rând concepțiile diferite despre modul în care poate fi realizată această unitate. Președintele de la Gaule dorește ca uniunea politică a Europei occidentale să fie o uniune de state suverane, „o Europă a patriilor” în care Franța să fie prima viitoare; o uniune care să poată acționa independent de Statele Unite și Anglia. Referindu-se la un proiect de tratat prezentat de Franța, ziarul londonez „The Sunday Times” scrie că acestă reflectă „punctul de vedere al generalului de la Gaule privind Europa patriilor — o confederație largă, deși indisolubilă, a membrilor Pieții comune, cu o comisie care, spre deosebire de comisia Pieții comune, ar fi un organ pur interguvernamental neavând puteri de inițiativă, hotărârile urmând să fie luate

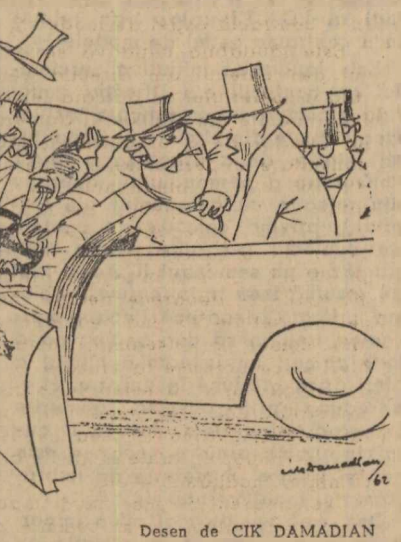
în exclusivitate prin votul unanim al miniștrilor”.

Cercurile conducătoare din Franța consideră că, mai ales acum, datorită faptului că ele capătă mai multă libertate de acțiune în Europa occidentală în urma încheierii acordurilor de la Evian cu privire la Algeria, o uniune politică de acest fel ar da posibilitatea monopolurilor franceze să definească rolul hotărâtor în vestul continentului, rol bazat pe puterea militară franceză.

Germania occidentală dorește, dimpotrivă, o integrare mai strânsă, în care speră, prin poziția sa economică, să aibă rolul conducător, și care să-i permită să folosească și celelalte state „aliat” pentru realizarea scopurilor sale militariste, revanșard.

La aceste contradicții, după cum transmite „France Presse”, s-au adăugat marți la Paris și divergențele privitoare la relațiile cu Anglia. Poate fi încheiat tratatul privind unificarea politică înainte de includerea Angliei în Pieța comună? În timp ce reprezentanții francezi, italieni și vest-germani au ajuns marți la un compromis răspunzând „da”, delegații belgieni și olandezi, acționând ca purtători de cuvânt ai intereselor britanice, „s-au opus mai categoric decît oricînd” („France Presse”) să semneze vreun tratat pînă nu vor fi reglementate relațiile cu Marea Britanie. Din același motiv, după cum relatează agenția, Belgia și Olanda nu au consimțit să discute nici alte puncte puterice controversate, privitoare la modalitățile de revizuire a tratatului.

„În aceste condiții — subliniază în comentariul său „France Presse” — discutarea proiectului de tratat, articol cu articol, de către experți a devenit iluzorie. S-a hotărât să se facă un suprem efort de reconciliere (întîndu-se o sedință restrînsă) numai miniștrii însoțiți de cîte doi colaboratori”. Această sedință restrînsă a durat de la 15.30 la 17.15 și nu a înregistrat nici o schimbare apreciable în pozițiile respective. Cînd miniștrii s-au întîlnit în ședință plenară, Couve de Mureville, care prezida, nu a putut decît să constate dezacordul. „Unii observatori consideră că negocierile între cei șase ai Pieții comune și Anglia nu vor fi ușurate de către eșecul tratativelor dintre miniștrii de Externe”.

Desen de C.K. DAMADIAN

Situația din Argentina se menține încordată

BUENOS AIRES 18 (Agerpres). — Situația politică din Argentina a fost dominată în cursul ultimelor 24 de ore de știrile pregătirii unei noi loviturii de stat din partea comandantilor militari, care ar urma să instaurze la putere o junta militară. Potrivit relațiilor agenției FRANCE PRESSE, aceste știri „circulă cu persistență la Buenos Aires”, fiind puse în legătură cu nemulțumirile comandantilor militari față de evoluția situației politice din țară. Agenția adaugă că, în cursul zilei de luni, forțele de poliție au fost întărite în capitala argentiniană, efectivele jandarmeriei au fost sporite, iar trupe de infanterie sînt transferate la Buenos Aires.

Agentele occidentale de presă relatează în același timp că două dintre cele trei mari partide politice din țară au răspuns la apelul adresat de președintele Guido, prin care le cere să prezinte un plan politic „pentru menținerea democrației politice și sociale”. După cum transmite agenția REUTER, acest apel, care se bucură de sprijinul comandantilor militari, are drept scop să obțină aprobarea principalilor lideri politici pentru anularea alegerilor de la 18 martie și împiedicarea sprijinitorilor fostului președinte Juan Peron de a-și ocupa funcțiile în care au fost aleși.

Referindu-se la răspunsurile trimise lui Guido de liderii partidului fostului președinte Frondizi, Uniunea

civică radicală intransigentă, și ai partidului Uniunea civică radicală a poporului, agenția U.P.I. subliniază că, așa cum a indicat ministrul argentinian al Afacerilor Interne, Rodolfo Martinez, „ambele fracțiuni radicale se opun cererilor militarilor de interzicere a peroniștilor și comunistilor în Argentina și pentru anularea completă a victoriilor lor obținute în alegerile parțiale de la 18 martie”. Liderii partidului Uniunea civică radicală intransigentă au cerut, de asemenea, eliberarea președintelui Frondizi, care este președintele constituțional al Argentinei, și au subliniat că „Congresul este singura autoritate care poate hotărî dacă reprezentanții peroniștilor își pot ocupa locurile ce li se cuvin în urma alegerilor”.

Potrivit agenției U.P.I., președintele Guido împinge serios problema în discuție și în Congres unde Camera Inferioară, în ciuda unui „ultimatum” de 48 de ore dat de Guido, și-a amînat la 16 aprilie lucrările, fără să aprobe cererile guvernului privitoare la anularea alegerilor de la 18 martie.

Brazilia

nu va avea decît de cîștigat de pe urma contactelor cu țările socialiste

Declarația ministrului de Externe brazilian

RIO DE JANEIRO 18 (Agerpres). — La 16 aprilie Santiago Dantas, ministrul Afacerilor Externe al Braziliei, a declarat că Brazilia nu va avea decît de cîștigat de pe urma contactelor cu țările socialiste. „Întrecerea în cadrul coexistenței, a subliniat el, este singura cale de aplanare a contradicțiilor serioase care sfîșie lumea de astăzi”. Dantas a spus că Brazilia promovează o politică independentă proprie. Ea se pronunță pentru întrecerea în condițiile coexistenței statelor cu orînduirii sociale diferite. Potrivit spuselor sale, Brazilia nu este de acord cu teza, potrivit căreia, soarta lumii trebuie să se hotărască printr-un conflict militar.

Cînd „U. S. Steel” este nerăbdător...

Correspondență din New York

Faptele, în legătură cu divergențele dintre conducerea monopolurilor producătoare de oțel și cercurile guvernamentale din S.U.A., sînt cit se poate de simple la suprafață. Marile societăți producătoare de oțel, conduse de către „United States Steel”, au încercat să jefuiască consumatorii, pe calea creșterii prețurilor iar președintele Kennedy le-a determinat să dea înapoi și să anuleze anunțata creștere a prețurilor.

Pentru a înțelege cele ce s-au petrecut trebuie să ținem seama că politica președintelui Kennedy se caracterizează, deocamdată, atît pe plan intern cît și pe plan internațional, printr-o activitate concretă corespunzătoare intereselor cercurilor conservatoare, învîlăuită într-o frazeologie care satisface cercurile liberale din S.U.A.

Iată cîteva fapte. Se știe că ministrul justiției Robert Kennedy și-a concentrat atenția în domeniul organizațiilor sindicale împotriva lui James Hoffa, conducătorul uneia dintre organizațiile sindicale cele mai mari și care prin faptul că se dezvoltă rapid, a devenit principalul mijloc pentru organizarea maselor de muncitori neorganizați. Și tocmai de organizarea acestor mase se tem cercurile monopoliste.

La adăpostul luptei împotriva inflației, inflație pe care, de altfel, o înlesnește printr-un buget militar umflat, președintele Kennedy a cerut ca salariile muncitorilor să fie înghețate. Ideea fundamentală a poziției guvernului în negocierile purtate recent între muncitorii și patronii din industria oțelului, a fost: mai mulți bani pentru tunuri, pe seama sacrificării nevoilor muncitorilor.

Acum cîteva săptămîni, guvernul a exercitat presiuni puternice asupra sindicatelor din industria oțelului, cerîndu-le să accepte un acord care prevedea renunțarea la creșterea salariilor, urmînd să primească în schimb unele avantaje minore care reprezentau înfînt mai puțin decît mărirea productivității, pe care se angajau s-o realizeze. Pentru zmulgera acestui acord s-a folosit „argumentul” că, în schimb, monopolurile oțelului se obligă să-i mențină prețurile la același nivel.

În momentul cînd acest acord a fost semnat, societățile producătoare de oțel au și acționat în vederea asigurării unei măriri a prețului oțelului, cu 6 dolari pe tonă. Este interesant că președintele lui „U. S. Steel”, Roger Blough, s-a întîlnit cu președintele Kennedy la ora 6 seara și l-a informat că societatea sa a ridicat prețurile, în schimb anunțul oficial a fost transmis presei la ora 5. Alte societăți au urmat exemplul lui „U. S. Steel”, ceea ce a provocat enervarea președintelui. De ce?

Aviditatea de profituri mari și graba pe care o manifestă „U. S. Steel” amănîta să dea de gol și să submineze întreaga politică demagogică a administrației față de sindicate. Tocmai pentru a salva această

stă politică, administrația a luat o serie de măsuri. Ministrul de război a plasat o mică comandă militară la o societate care nu urcase prețurile, cu condiția să nu urmeze exemplul lui „U. S. Steel”. S-a anunțat totodată că toate comenzile guvernamentale pentru achiziționarea de oțel urmează să fie plasate societăților mai mici care nu urcă prețurile. De asemenea, s-a anunțat organizarea unei comisii care să ancheteze conspirația în domeniul fixării, în ansamblu, a prețurilor de către monopoluri.

S-ar părea că în fața acestor contracții ale guvernului, societățile producătoare de oțel au dat înapoi și urcările de prețuri au fost anulate. În timp ce acest lucru poate să pară o mare înfrîngere pentru companiile producătoare de oțel, așa vrea să atrag atenția asupra cîtorva fapte care ilustrează puterea efectivă a lui „U. S. Steel”. Am vorbit mai sus de recenta întrevvedere între D. Blough și președinte. Este mai puțin cunoscut însă faptul că el a fost primit la Casa Albă numai pe baza unui simplu telefon și a obținut în scurt timp o întrevvedere cu președintele, deși acesta trebuia să-și întrerupă masa pentru a-l primi.

În ziua următoare, la cererea lui Blough, ministrul muncii al S.U.A., a sosit la New York, pentru o întîlnire particulară într-un hotel, cu principalii înalți funcționari ai companiei „U. S. Steel”. Puterea corporațiilor este atît de mare, încît la cererea lor, la un simplu apel telefonic, pot întîlni, unde vor, pe cei mai importanți membri ai guvernului.

Președintele Kennedy a dus o politică de conciliere față de forțele conservatoare și rezultatul este că aceste cercuri exercită presiuni pentru dobîndirea unor concesiuni din ce în ce mai mari.

Încercarea lui „U. S. Steel” de a obține pe această cale rapidă profituri și mai mari, era mult prea brutală ca să aibă succes mai ales dacă ținem seama de faptul că guvernul depinde în această privință de presiunile opiniei publice, mai cu seamă pe măsura apropierei alegerilor pentru congres. Este semnificativ că aproape imediat după aceste evenimente, președintele Kennedy și colegii săi au arătat că problema de bază constă în modernizarea industriei oțelului, pentru a face față concurenței din afară și, în special, din partea „pieței comune”.

Ce înseamnă concret acest lucru? Este mai mult ca sigur că noi legi cu privire la impozite vor înlesni societăților producătoare de oțel obținerea unor mari cîștiguri. Astfel, ceea ce ele nu au putut obține direct, vor obține pe ușa din dos, cu ajutorul președintelui.

Și după toate acestea, zărele burgheze, continend acest episod, caută, cu toată seriozitatea, să convingă opinia publică că președintele Statelor Unite s-a dovedit mai puternic decît „U. S. Steel”.

CARL MARZANI

18 aprilie 1962

Greve și mitinguri de protest ale oamenilor muncii din Japonia

TOKIO 18 (Agerpres). — Oamenii muncii din Japonia își continuă lupta pentru îmbunătățirea condițiilor de viață și pentru apărarea libertăților democratice. La 17 aprilie ei au pornit cel de-al 7-lea val de acțiuni greviste în cadrul „ofensivei de primăvară” ce se desfășoară în prezent în Japonia. Peste 700.000 de muncitori și funcționari au declarat grevă și au organizat mitinguri de protest împotriva salariilor scăzute și condițiilor mizere de viață și de muncă.

Au mai declarat grevă muncitorii din industria chimică. 30 de sindicate afiliate la Uniunea muncitorilor din industria chimică producătoare de materiale sintetice au anunțat prelungirea pe o durată nelimitată a grevei începute la 15 aprilie.

Valul de greve l s-au alăturat și muncitorii din industria metalurgică și din industria de cons-

truții navale. În seara zilei de 17 aprilie a avut loc la Tokio un miting la care au luat parte 7.000 de muncitori din diverse ramuri industriale. Ei au adoptat mai multe rezoluții, cerînd creșterea substanțială a salariilor, îmbunătățirea condițiilor de muncă și și-au exprimat opoziția față de legile economice favorabile monopolurilor capitaliste.

La 18 aprilie, 125.000 de membri ai Federației naționale a sindicatelor muncitorilor din industria electrică, electronică și aerospacială au organizat o grevă de 20 de ore. Ei revendică majorarea salariilor. Muncitorii de la marea companie minieră „Sumitomo” au început la 18 aprilie o grevă nelimitată în toate cele zece mine ale companiei revendicînd majorarea considerabilă a salariilor. Minerii de la altă mare companie minieră, „Miitui”, au declarat o grevă de 48 ore.

Declarațiile președintelui J. Kennedy

WASHINGTON 18 (Agerpres). — TASS: La o conferință de presă care a avut loc la Casa Albă, J. Kennedy, președintele S.U.A., a declarat că la 18 aprilie delegația Statelor Unite a supus spre examinare Comitetului celor 18 state de la Geneva proiectul american de Tratat cu privire la dezarmare. Președintele a declarat că, după cum speră el, aceste propuneri vor exercita o „influență constructivă” asupra lucrărilor conferinței de la Geneva.

Răspunzînd la întrebarea unui corespondent, Kennedy a declarat că poziția S.U.A. în privința reluării experiențelor nucleare în atmosferă nu s-a schimbat și că ele vor efectua seria proiectată de experiențe. Menținîndu-se pe vechia poziție ultimativă, președintele Kennedy a repetat că S.U.A. vor efectua experiențele dacă nu va fi încheiat un „acord cuprinzător” cu privire la interzicerea experiențelor, care să prevadă un sistem de inspecție. El s-a adăugat imediat că „sansele de a se realiza un asemenea acord sînt reduse”, lăsînd implicit să se înțeleagă că problema reluării experiențelor nucleare în atmosferă de către Statele Unite a și fost definitiv rezolvată.

Președintele i s-au pus o serie de întrebări în legătură cu relațiile apărute în presa occidentală cu privire la propunerile suplimentare ale S.U.A. în problema vest-berlineză. Între altele, Kennedy a fost întebat dacă aceste propuneri americane prevăd vreo participare tehnică a R. D. Germane la administrația internațională pentru controlul asupra accesului în Berlinul occidental. Kennedy a

răspuns că această prevedere există într-adevăr alături de altele în propunerile americane, pe care S.U.A. le discută în prezent cu aliații lor. În același timp președintele a subliniat că toate propunerile sus-menționate ale S.U.A. nu depășesc cadrul fostelor variante ale soluționării problemei vest-berlineze, propuse de Occident.

În legătură cu relațiile apărute în presa americană cu privire la declarațiile de la Geneva, S.U.A. intenționează să transmită Franței sub diferite genuri de armă atomică americană și unele secrete de producție a acesteia, unul din corespondenții l-a rugat pe Kennedy să expună poziția S.U.A. în această problemă. Președintele a răspuns că poziția S.U.A. rămîne ca și pînă acum negativă în ceea ce privește răspîndirea armei atomice în lume.

Dezbaterile din Camera Comunelor

• Deputații laburiști au cerut ca S.U.A. să nu efectueze experiențe nucleare în atmosferă • Întrebări lăsate fără răspuns

LONDRA 18 (Agerpres). — În Camera Comunelor au avut loc marți dezbateri furtivoase în legătură cu problema reluării de către S.U.A. a experiențelor nucleare în atmosferă. La numeroasele întrebări puse de deputații laburiști a răspuns, în locul primului ministru, R. A. Butler, ministrul de Interne. Deși a afirmat că „nu a fost luată încă hotărîrea definitivă în legătură cu efectuarea seriei de experiențe nucleare în atmosferă, care în mod normal ar urma să aibă loc la sfîrșitul lunii în Pacific”, Butler a precizat că pregătirile în vederea acestei noi serii de experiențe continuă.

Ministrul de Interne britanic a refuzat să răspundă întrebării puse de Harold Wilson, purtător de cuvînt al laburiștilor în probleme de politică externă, care a cerut să se precizeze dacă „între savanții britanici și americani există o deplină identitate de vederi în privința posibilității de a detecta toate exploziile nucleare în atmosferă, subterane și submarine”.

Acoperind glasul spicherului (pre-

ședintelui) Camerei Comunelor, numeroși deputați laburiști au cerut vehement ca S.U.A. să nu efectueze experiențe nucleare în atmosferă cel puțin atîta vreme cît se desfășoară la Geneva tratativele privitoare la încheierea lor.

Acțiunile partizanilor indonezieni în Irianul de vest

HAGA 18 (Agerpres). — După cum anunță Ministerul de Război al Olandei, la 19 aprilie va fi trimis în Irianul de vest un nou lot de 800 de soldați. Agenția de presă Antara anunță de asemenea că detașamente de partizani indonezieni și-au intensificat operațiunile în regiunea nordică a Irianului de vest. În ultima vreme, relatează agenția amintită, detașamentele de partizani li s-au alăturat și unii membri ai forțelor de represune olandeze, care au dezertat.

Un pas care obligă

(Urmare din pag. 1-a)

rale și totale, S.U.A. adaugă, în condiții de pace în lumea întreagă”. Nimeni nu are nimic împotriva ca dezarmarea să fie îndeplinită în condițiile păcii în lumea întreagă. Dar este posibil și realizat acest lucru? Cui poate fi asigurată pacea în lumea întreagă înainte de a opri cursa inarmărilor nucleare, înainte de a trece la îndeplinirea concretă a dezarmării, a celorlalte măsuri care să excludă chiar și izbucnirea prin accident a unui război? Numai dezarmarea generală și totală este calea corectă, practică ce poate asigura „condiții de pace în lumea întreagă”. Insistența asupra unei astfel de formulări ca cea susamintită nu înseamnă oare o încercare de a reveni la vechia poziție occidentală în care dezarmarea este condiționată de reglementarea unor probleme politice și invers, probleme politice de reglementarea dezarmării, pentru ca astfel să nu se adopte soluții nici într-un domeniu nici în altul? S-a văzut de altfel în cadrul discuțiilor pentru elaborarea preambulului că partea americană dă o interpretare greșită rolului și importanței pe care o are dezarmarea generală și totală în asigurarea unei păci trainice, și pune la îndoială, într-un fel, însăși sacrala dezarmării.

Este de sperat că în cursul lucrărilor se va ajunge la un acord și asupra acestor prevederi, asigurându-se acele formulări care corespund intereselor reciproce ale elimindării reale a primejiei războiului nuclear.

În ce privește al doilea aspect. Nu de puține ori reprezentanții pu-

terilor occidentale și-au exprimat acordul cu privire la principiul sănătos, rațional cum sînt cele cuprinse în Preambul, dar cînd a fost vorba să se treacă la măsuri concrete, ele au ulyat de principii. De aceea pasul făcut va fi fără îndoială măsurat în lumina pașilor următori care sînt mențiți tocmai în trasnpută în viață în mod practic principiile Preambulului.

O primă verificare concretă a spiritului în care au aprobat puterile occidentale, proiectul de Preambul va fi modul în care vor înțelege ele să aplice celelalte articole 14 de a nu se întîrînde nimic „care ar putea spori încordarea internațională”. Ce poate fi mai concret în această privință decît a da curs cererii făcute de țările neutre într-o sedință recentă, ca pe tot timpul tratativelor să nu fie întreprinse experiențe cu arma nucleară?

Pentru orice observator realist este evident că îndeplinirea experiențelor americane va otrăvi, nu numai atmosfera pămîntului, ci și cea a relațiilor internaționale. Ea va inaugura o nouă etapă a inarmărilor nucleare și va influența negativ caracterul constructiv și de lucru al tratativelor dezarmării.

Opinia publică vede în adoptarea proiectului de Preambul un pas înainte, dar un pas care obligă atît la elaborarea mai departe a Tratatului de dezarmare generală și totală, cît și la îndeplinirea imediată, acum, a tot ceea ce poate înlesni pregătirea Tratatului, destinderea încordării internaționale.

N. LUPU